

Tashin koe

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Zimbabweassa.

Tashi veti syvään henkeä, kun hänen opettajansa palautti kokeet oppilaille. Vaikka se oli vain harjoituskoe, häntä jännitti nähdä kokeiden tulokset.

Oli Tashin viimeinen vuosi alakoulussa, ja hänellä oli paljon kokeita. Matematiikan ja luonnontieteiden kokeiden lisäksi hän joutui tekemään myös kielikokeita. Zimbabweassa lapset oppivat kirjoittamaan ja puhumaan englantia ja šonaa. Tashille vaikeinta oli šona.

”Ole hyvä, Tashi”, Tashin opettaja ojensi hänelle kokeiden tulokset. Hän sai hyvän arvosanan matematiikan kokeesta! Ja aika hyvän englannin kokeesta. Mutta sitten Tashi näki šonan kokeen arvosanan, ja hänen

vatsaansa kouraisi. Hän sai huonon arvosanan!

Tashi tuijotti maata koko matkan koulusta kotiin. ”Mikä hätänä?” äiti kysyi.

”Sain huonon arvosanan šonan harjoituskokeesta”, Tashi sanoi. ”Olen aina ollut huono šonassa. Entä jos epäonnistun oikeassa kokeessa?”

Äiti kävi istumaan Tashin viereen. Hän katsoi Tashin arvosanoja. ”Näyttää siltä, että sinun pitää harjoitella lisää.”

Tashi huokaisi.

Tashi rukoili, että hänen kova työnsä tuottaisi tulosta.

”Mitä jos asettaisit tavoitteeksi parantaa šonan kielen kirjoitustaitoasi?” Äiti otti esiin Tashin *Lasten oppaan*. Sitten hän luki ensimmäisellä sivulla olevan pyhien kirjoitusten kohdan. ”Jeesukselle karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä.”* Äiti hymyili Tashille. ”Jeesus kasvoi vähän kerrallaan, ja niin voit sinäkin.”

”Hyvä on”, Tashi sanoi. ”Luuletko, että taivaallinen Isä auttaa minua?”

”Tiedän, että Hän auttaa.”

Sinä iltana Tashi rukoili. ”Rakas taivaallinen Isä, autathan minua läpäisemään šonan kokeeni.” Auta minua oppimaan ja tulemaan paremmaksi. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”

KUVITUS PAULINE GREGORY

VANHEMILLE LAPSILLE

Tashi oli kiitollinen siitä, että hän voisi rukoilla apua. Hän tiesi, että hänen oli silti tehtävä kovasti töitä. Joka päivä Tashi harjoitteli kirjoittamista šonan kielellä. Hän sai lisäapua opettajiltaan. Joskus hän toivoi, että hän voisi olla leikkimässä ystäviensä kanssa tai tekemässä jotakin muuta. Mutta hän jatkoi harjoittelua.

”Olet kehittynyt hyvin paljon”, Tashin opettaja sanoi.

Tashi oli ylpeä siitä, että oli tehnyt paljon töitä.

Pian koitti koepäivä. Hän rukoili vielä kerran ja pyysi taivaallisen Isän apua.

Opettaja jakoi kokeet oppilaille, ja Tashi tarttui kynäänsä. Kun hän alkoi kirjoittaa, hän tunsi lämpimän, rauhallisen tunteen. Hän tiesi, että se oli Pyhä Henki. Taivaallinen Isä lohdutti ja auttoi häntä.

Kun koe oli ohi, Tashi kertoi siitä innoissaan vanhemmilleen. Hän ei vielä tiennyt, minkä arvosanan saisi, mutta hänestä tuntui hyvältä. Hän oli tehnyt parhaansa.

”Olen ylpeä sinusta”, äiti sanoi.

”Kiitos!” Tashi hymyili ja otti esiin *Lasten oppaansa* lukeakseen pyhien kirjoitusten kohdan uudelleen. Mutta hän muutti yhden pienen osan. ”Tashille karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä.” ●